

коридора и се огледа. Бѣха запалили вече лампитѣ, коридорѣтъ бѣ празень. Само въ дѣното, при вратичката, вагонния спирачѣ пушеше, приседналѣ. Докторѣтъ отиде при него и го помоли за една цигара — до първата станция. Човѣкѣтъ съ готовность му подаде кутията си, като се позасмѣ стѣснено: „Само че сж трето...“ Другиятъ взе, благодари му нѣколко пжти, запали. После се изправи усмихнатѣ до прозореца, засмукалѣ съ наслада — почти щастливѣ — посмачканата, люта цигара...